

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118204211
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118204211.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu N. H., R.. XX.X.XXXX, D. V. XX, XXX XX N., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.157,06 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 700 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.4.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.157,06 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/53/2016 si uplatňoval voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V tomto konaní bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.5.2017, sp. zn. 10C/53/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 5Co/130/2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „34. V prejednávanej veci súd považuje za neprijateľné podmienky uvedené v zmluve pod bodom 8 v odsekoch 8.1. a 8.4., pričom bod 8 má názov Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. 35. Pri predmetnom zmluvnom dojednaní súd vidí jeho neprijateľnosť nie v samotnom predmete tohto dojednania a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o poskytnutie daru zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento nepočíta a nebuť úverovej zmluvy, takáto vec by ho určite ani nenapadla. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej (súd však zastáva názor, že toto zmluvné dojednanie by bolo kryté aj len podpisom za bodom 13, pretože ak by tomu tak nebolo, tak potom nie je zrejmé, ktoré body žiadosti/zmluvy sú vlastne podpisom dlžníka kryté, keďže toto

zmluvné dojednanie nemá samostatné číselné radenie ale je radené v kontexte cele žiadosti/zmluvy). Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa. 39. Súd považoval za dôvodný aj návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného úveru. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a medzi nimi pod písm. f), k), j) je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných Doplátok, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané a základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. 40. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. z písm. f) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/286/14 zo dňa 27.5.2014). Napokon v zmluve absentovali aj predpoklady pre výpočet RPMN, čo rovnako spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a rovnako tak pri údajoch o schválenom úvere bola RPMN nižšia ako úroková sadzba úveru, pričom RPMN je okrem iných údajov tvorená aj z úrokovej sadzby úveru.“ Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy právnej normy. Finančné zadostučinenie požaduje vo výške 2.157,06 eura.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by konaním žalovaného došlo k spôsobeniu nejakej ujmy v neprospech žalobcu. Od uvedeného momentu, t.j. od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, neboli zo strany zamestnávateľa vykonané žiadne ďalšie zrážky zo mzdy. Žalovaný poprel výšku požadovaného nároku a spôsob jeho určenia. Z podanej žaloby nie je zistiteľná žiadna skutočnosť, na základe ktorej bola uvedená požiadavka určená. Ďalej uviedol, že posledná veta ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nie je právnou normou samou o sebe, ale predstavuje súčasť určitého normatívneho celku. Len na jej základe nie je možné zakladať žiadny nárok, pretože podmienka, úspešné uplatnenie porušenia práva, musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa porušené bolo. Takéto rozhodnutie vydané nebolo a rozsudok sp. zn. 10C/53/2016 nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa. Existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadostučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadostučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedeného rozhodnutia, ale s výrazným časovým odstupom. Ak má finančné zadostučinenie podľa žalobcu plniť satisfakčnú funkciu, potom je pochybné, čo má kompenzovať (akú ujmu), ak ju žalobca zjavne sám ani nevnímal takým spôsobom, aby k jej uplatneniu pristúpil okamžite, alebo v bezprostrednej časovej súvislosti po vydaní rozhodnutia vo veci alebo dokonca v danom konaní. Žalobcom požadovaná suma je zjavne neprimeraná, keďže dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia. Zákonný pojem „primeranosť“ sa podľa názoru žalovaného spája nielen s výškou zadostučinenia, ale aj s jeho vznikom a existenciou. Z tvrdení žalobcu či už v žalobe, alebo v konaní 10C nie je možné určiť, aké mimoriadne (okolnosti by mali odôvodňovať postup žalobcu pri uplatňovaní takejto požiadavky, a v čom by teda mal byť za takýchto okolností daný prvok „primeranosti.“

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 6-10, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 12-16, Vyjadrením žalovaného na č.l. 27-31 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 23.5.2017, sp. zn. 10C/53/2016 určil, že bod. 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300030418 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.157,06 eura s príslušenstvom. Súd v rozhodnutí uviedol, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o poskytnutie daru zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento nepočíta a byť úverovej zmluvy, takáto vec by ho určite ani nenapadla. Súd taktiež dospel k záveru o absencii náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to pod písm. f), k), j).

6. Krajský súd v Prešove vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí rovnako dospel k záveru o absencii náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. pod písm. f), k), j)

7. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že úver si brali v roku 2010 a to vo výške 1320 eur. Vyplatených však bolo iba 991,20 eura. Následne im zaslali ďalších dva krát 636,60 eura. Spolu im dali 2264,40 eura a zaplatili 4421,46 eura. Ku ujme uviedol, že on aj jeho manželka boli na dôchodku, a preto sa museli obracať, aby to mohli splácať. Žalobca mal dôchodok okolo 180 eur a manželka okolo 250 eur. Ďalej uviedol, že žalovaný sa mu telefonicky vyhrážal a rovnako mu posielal listy, že ho dajú na exekúciu. Taktiež sa mu vyhrážali, že podajú žalobu na súd a že sa mu nevyplatí ich žalovať.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 23.5.2017, sp. zn. 10C/53/2016 určil, že bod. 8.1 a 8.4 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300030418 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.157,06 eura s príslušenstvom. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.157,06 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom

a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a do zmluvy zakomponoval neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. a žalobca sa úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd pritom zobral do úvahy aj to, že žalobca bol dôchodca a mohol finančné prostriedky, o ktoré sa žalovaný bezdôvodne obohatil, použiť na uspokojenie svojich životných potrieb.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).